

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 181.414 van 20 maart 2008
in de zaak A. 186.434/XII-5311.**

In zake : Edward JANSSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. De Beule,
kantoor houdende te Antwerpen,
Vlaamse Kaai 76

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur
van de provincie Antwerpen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Edward Janssens op 26 december 2007 heeft ingediend om onder meer de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de weigering van 31 oktober 2007 van de gouverneur van de provincie Antwerpen om hem vergunningen te verlenen tot het voorhanden hebben van vuurwapens;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. Van Noten;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 februari 2008 waarbij de
terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. Baekeland, die loco advocaat D. De Beule verschijnt voor verzoeker, en van attaché I. Verrezen, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluitend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. Van Noten;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Verzoeker dient op 6 december 2006 bij de gouverneur van de provincie Antwerpen aanvragen in voor het verkrijgen van vergunningen tot het voorhanden hebben van tien vuurwapens. De gevraagde vergunningen worden hem met de bestreden beslissing geweigerd.

2. Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

Een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid van de vordering zouden zich alleen opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is.

3. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot een schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de cumulatieve voorwaarden dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

4. Wat de tweede voorwaarde betreft, verwijst verzoeker in het verzoekschrift vooreerst naar zijn middelen en naar het daarin aangevoerde gebrek aan juiste motieven van de bestreden beslissing. In de tweede plaats betoogt hij “morele schade” te lijden, doordat de bestreden beslissing hem verhindert zijn “favoriete sport” en zijn “ideale hobby” uit te oefenen.

5. De voorwaarde dat door de verzoekende partij ernstige middelen worden aangevoerd en de voorwaarde dat zij het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoot, zijn van mekaar te onderscheiden en worden in principe afzonderlijk onderzocht en beoordeeld.

De loutere verwijzing van verzoeker naar zijn middelen is niet van aard de dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te doen aannemen.

6. Voorts levert de tijdelijke onmogelijkheid om een hobby of vrijetijdsbesteding uit te oefenen geen nadeel op dat de voor een schorsing vereiste ernst vertoont, behoudens misschien in bijzondere en uitzonderlijke omstandigheden waarvan het bestaan aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens dient te worden aannemelijk gemaakt.

Dergelijke omstandigheden blijken te dezen niet voorhanden. Integendeel toont verzoeker zelfs niet eens de realiteit van zijn beweerde “ideale hobby” en “favoriete sport” aan. Hij houdt het terzake bij een blote bewering, zonder ook maar één bijzonderheid aan te voeren of één bewijsstuk bij te brengen.

7. Het nadeel, ten slotte, dat verzoeker voor het eerst mondeling ter terechtzitting aanvoert en dat hij ook al in zijn verzoekschrift had kunnen doen gelden, wordt buiten beschouwing gelaten. Gelet op artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en op artikel 8, eerste lid, 3/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, mag in beginsel alleen acht worden geslagen op het nadeel dat in het verzoekschrift wordt aangevoerd. Het blijkt niet waarom hiervan te dezen zou moeten worden afgeweken.

8. Alvast de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing is niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig maart 2008, door :

de HH. J. LUST,

F. BONTINCK,

De griffier,

F. BONTINCK.

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

griffier.

De voorzitter,

J. LUST.